

Na izlizane ot parka syziram njakakyv stavec, kojto hrani gylybite. Horata izglezhdta sa mu omryznali, ta sega razgovarja samo s pticite kato sveti Francisk Asizki. Ne e edinstven s tova si uvlechenie: chesto sreshtam starci, koito razgovarjat s katerichkite, vrabchetata ili otivat da vidjat SVOJA vylk v zooparka.

Tozi stavec hvyrlyashe zhito ot funijka na jato gylybi. No kako i da prysne zyrnata, vsichki gylybi se vturvta i gi izjazhdta, a za edin kuc gylyb nishto ne ostava da si klyvne.

- Ela, Kjopcho, ela! – vika go starecyt, no Kjopcho izobshto ne mozhe da se vredi ot ostanalite, zdravite. Togava starecyt hvyrlja zhito na drugata strana, no shtom Kjopcho se priblizhi, zdravite go progonvat i toj pak ostava s prazna gusha. Segta starecyt zapochva da goni jatoto, no Kjopcho misli, che i nego goni i ne se priblizhava, a starecyt mu vika:

- Ela, Kjopcho, glupcho takyv! Ela, jazh, tova e samo za tebe...

Tozi stavec popravja vechnata nepravda do hranata da se dokopvat samo silnite. No nepravdata ne se podava na popravjane, kolkoto i da se mychi starecyt, a toj se starae ot vse syrce! Ako hvyrli zhito nadjasno, Kjopcho shte trygne naljavo. Ako hvyrli naljavo, predi Kjopcho vryhlytat lakomi vrabci i izkylvavat vsichko, koeto dokopat.

- Ela, Kjopcho, ela...

Kucijat gylyb chuvstva, che stava neshto stranno, no ne mozhe da povjarva na kysmeta si (prekaleno dylgo go e njamal), prosto e prestanal da vjarva v chudesa.

- Ela, Kjopcho, ela...

Mozhe bi tova e dylgoochakvanata duma, kojato ni otyrsva ot ravnodushieto? Mozhe bi tova e neshtoto, koeto s meseci sym tyrsel: obiknovena, dobra duma, taka rjadka v nashe vreme?

Naj-setne ja izricha njakakyv nepoznat starec, kojto hrani pticite v edna drevna krepost na Balkanite, propita s kryv i istorija. Hrani gi sled vsichko i napuk na vsichko, na kraja na zhivota si, v kojto i sam ne e uspjat da sgrabchi kokala, kojto mu se e polagal, da go otneme ot drugite, po-silnite i po-byrzite, ta sega popravja syshtata nepravda vyrhu gorkija Kjopcho, gylyba, na kogoto plyh e pregrizal desnija krak.

- Ela, Kjopcho, ela...

Zhitoto vyv funijkata se svyrshva i starecyt trygva kym izhoda na parka. Zabeljazvam, che e kuc, no dobre prikriva tova.